

UTSTILLING → IMPULS → UNIVERSITETET I TROMSØ

Ingunn Skulbru og Torunn Tøllefsen, interiørarkitekter MNIL

INTERIØRARKITEKT INGUNN SKULBRU/

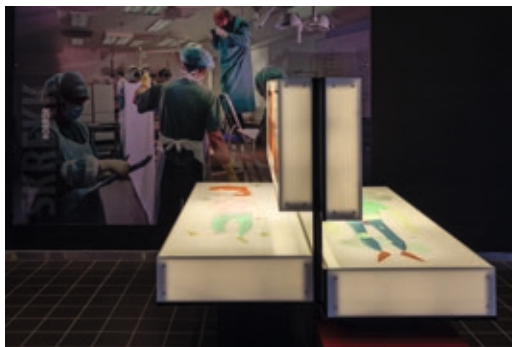
TORUNN TØLLEFSEN

INTERIØRARKITEKT AS

KREDITERING → SIDE 148

Duftstasjon.
Spesialdesign for opplevelse av duft.
Ved å glide til side den lille luken og stikke nesen helt inn til,
får man kjenne forskjellige krydderdufter.

Obduksjon.
Spesialdesign av lysbord.
Oppveggen viser en realistisk obduksjonsrapport.
Bakveggen et bilde fra en reell obduksjonssituasjon.

Pillevegg.
Veggen er brukt til å stille ut
de 25 forskjellige formene for medisin.
Bakveggen viser bruk og misbruk
av medisin og narkotika.

Tung kunnskap på kreativt vis

Utstillingen er et formidlings- og rekrutteringsprosjekt under Universitetet i Tromsø. Utstillingen er plassert i Det helsevitenskapelige fakultet; Medisin- og helsefagbygget og Farmasibygget.

Hensikten er å formidle forskningsresultater og rekruttere ungdom til helse- og realfag. Utstillingen heter *imPuls – ei utstilling om hjernen, hjertet og rus*. Den viser ekte hjerter og hjerner fra menneske og mus. Rus er så mangt, men felles er at den sender dopamin rundt i kroppen. Kroppen produserer selv dopamin, og dette er utløst av forskjellige sanseopplevelser som lukt, lyd, smak, sex – eller påført via legemidler eller narkotika.

I møte med en form- og fargesterk

arkitektur valgte interiørarkitektene en utforming som overstyrer det kaos av farger og former som er i rommet.

Utstillingen i Medisin- og helsefagbygget: Montrene er plassert i vifteform under trappa for å oppfylle krav som oppmerksomhetsfanger, plass for rullestoler og grupper på omvisning.

Utstillingen i Farmasibygget: Det er skapt en fortettet og dyster stemning med obduksjonsbordene under trappa, et svært bilde fra patologisk avdeling, svartmalt vegg og spotbelysning. Betongskiven ved arealets start er brukt til å eksponere de 25 formene medisin kan fås i. Den er iøynefallende via den knallrosa pleksiglass-skiven hvori rør med medisin er montert. Bevegelsen gjennom utstillingen er styrt i myke buer fra medisinvæggen til smertestasjonen,

via obduksjonsbordene, til duftstasjonen og eventuelt videre inn i Medisin- og helsefagbygget.

Man valgte naturlig nok rødt som utstillingens hovedfarge. Men med forskjellige nabonyanser for å styre unna klisjépreget. Glansgraden underbygger fargebruken og hjelper til å bli sett. Lek med farge og form var et valg for å løfte oppmerksomheten vekk fra alvoret og samtidig synliggjøre en kreativ vei inn til så tung kunnskap. Som en naturlig oppfølger til fargebruken, lekte man også med kubeformen. For eksempel fikk den oransje duftstasjonen åpninger som avtrykket av en pyramide. Montrene er opplyst innvendig som lykter langs veien med pleksiglass, innvendig foliering, lysrør og LED.